

Ὁρθόδοξες Μοναχικὲς Ἐμπειρίες

■ Ἡ Εὐγένεια ὡς τρόπος ζωῆς

Μοναχικὴ Εὐγένεια* Τὰ σταφύλια τῆς ἀγάπης

Ἡ Μοναχικὴ Κοινωνία ἔχει καὶ αὐτὴ τοὺς ἰδικούς της κανόνες συμπεριφορᾶς.

Ἡ εὐγένεια καὶ ἡ λεπτότητα πρέπει νὰ τὴν χαρακτηρίζουν. **Εἶναι** δὲ προϋπόθεσις γιὰ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργία ἑνὸς Κοινοβίου ἢ μιᾶς Συνοδίας.

Ὁ Ἀββᾶς Ἡσαΐας μᾶς ἔχει προσφέρει τέτοιους Μοναχικοὺς Κανόνες ποὺ καταπλήσσουν ὅλους μας.

Ἀναφέρει λεπτομερῶς, τὸ πῶς θὰ κινηθῆς, τὶ θὰ πῆς, πῶς θὰ τὸ πῆς, πῶς θὰ καθίσῃς, πῶς θὰ μιλήσῃς, πῶς θὰ κοιμηθῆς, ἀκόμα καὶ πῶς θὰ πιῆς νερό!

Ἔχει ἓνα μεγάλο κατάλογο μοναχικῶν τρόπων συμπεριφορᾶς.

Ὅσο πνευματικώτερος γίνεται ὁ ἄνθρωπος, τόσο ἐκλεπτύνεται καὶ γίνεται εὐγενικὸς καὶ λεπτὸς εἰς τοὺς τρόπους.

Ὁ Μοναχὸς ὀφείλει νὰ τηρῇ αὐτοὺς τοὺς κανόνες εὐγενείας.

* * *

Ὁ Γερο-Θεοφύλακτος ἦταν προσεκτικὸς

Ὁ Γερον Θεοφύλακτος ὁ Νεοσκητιώτης (1879-1986, † 15/28 Ἰουλίου).

καὶ εὐγενικὸς Μοναχός. Δὲν τὸν ἄκουσε κανεὶς νὰ ὑψῶνῃ τὴν φωνή του ἢ νὰ τρέχῃ, νὰ πολυλογῇ ἢ νὰ ἔχῃ παρρησία μὲ τοὺς συνασκητές του.

Πρόδιδε τὴν εὐγένειάν του, διότι ἦταν τρόπος ζωῆς γι' αὐτόν.

Απὸ τὸ μικρὸ δεῖγμα εὐγενείας πού θὰ ἀναφέρω, μπορεῖ κανεὶς νὰ βγάλῃ πολλὰ συμπεράσματα, πού εἶναι χρήσιμα γιὰ ὅλους μας.

Ἔχουμε διαβάσει κατὰ καιροὺς ωραῖες διηγήσεις γιὰ τὸ εὐλογημένο σταφύλι. **Τ**ὸ κορυφαῖο περιστατικό, εἶναι μὲ τὸ σταφύλι τῆς ἀγάπης πού ἀναφέρεται στὸ Γεροντικό.

Κάποιος προσέφερε ἓνα σταφύλι σ' ἓναν Γέροντα καὶ αὐτὸς ἀπὸ ἀγάπη τὸ ἔδωσε σὲ ἄλλον Μοναχὸ καὶ ὁ ἄλλος στὸν ἄλλο καὶ ἔκανε ὀλόκληρο κύκλο καὶ ἔφθασε στὰ χέρια αὐτοῦ πού πρῶτος τὸ προσέφερε!

Θαυμάζουμε τὴν ἀρετὴ τῆς ἀγάπης τῶν Πατέρων!

* * *

Στὴν Καλύβη τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων ὑπῆρχε μιὰ κληματαριά μεγάλη, ἢ ὅποια ξεκινοῦσε ἀπὸ τὴν κεντρικὴ εἴσοδο καὶ ἔφθανε μέχρι καὶ τὴν ξύλινη ἀπλωταριά τῆς καλύβης.

Ο Γέρον Θεοφύλακτος φρόντιζε ἀρκετὰ τὴν κληματαριά καὶ ὁ Θεὸς σκορποῦσε ἀφθονὰ τὶς πλούσιες εὐλογίες Του. **Π**άντα ἦταν κατάμεστη ἀπὸ εὐχυμοὺς καρποὺς «ωραίους καὶ καλοὺς εἰς βρώσιν». **Κ**αθένας πού τὴν ἔβλεπε τὴν θαύμαζε καὶ τὴν ζήλευε...

Τὸ μειονέκτημα ἦταν ὅτι εὐρίσκετο πλησίον τοῦ κεντρικοῦ μονοπατιοῦ τῆς Σκήτης. **Π**ολλοὶ ἐκ τῶν διερχομένων λαϊκῶν προσκυνητῶν, ἐργατῶν ἢ ψαράδων, ἔμπαιναν στὸν πειρασμὸ νὰ γευθοῦν ἀπ' τὰ ωραῖα σταφύλια· ἔστω καὶ ὀλίγες ρόγες ὡς εὐλογία.

Ο Γέρον Θεοφύλακτος καθήμενος στὴν ἀπλωταριά ἔκανε κομποσχοῖνι καὶ λόγῳ τῆς πλουσίας φυλῶσις τῆς κληματαριάς, δὲν τὸν ἔβλεπαν οἱ βιαστικοὶ «κλέπται».

Τότε αὐτὸς γιὰ νὰ μὴν τοὺς προσβάλῃ σιγὰ σιγὰ ἄφηνε τὴν γωνίτσα

... καὶ ἐπαύθη πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εὐλόγησεν...

του και ἐκρύπτετο στὸ κελλί του ἕως νὰ φύγουν.

Αὐτὸ προδίδει τὴν εὐγένειά του καὶ τὴν πνευματικὴ του καλλιέργεια. Ὅταν οἱ ἄλλοι πατέρες διεμαρτύροντο γιὰ τὴν ἀντιμετώπισί του αὐτῆ, αὐτὸς ἔλε-

γε χαριτωμένα:

- **Εὐλογημένοι**, ἡ Παναγία δὲν θὰ μᾶς ἀφήση, θὰ μείνουν καὶ γιὰ μᾶς!...

Εὐγενής εἶναι αὐτὸς ποὺ φύλαξε τὴν ψυχὴ του μὲ τὴν ἀρετὴ καὶ εἶναι γνώρισμα τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Γερο-Θεοφύλακτος εἶχε εὐγένεια ψυχῆς καὶ αὐτὴν πρέπει νὰ καλλιεργήσουμε καὶ ἐμεῖς οἱ νεώτεροι Μοναχοί.

(*) Ἱερομονάχου Προδρόμου, Ὁ Γέρον Θεοφύλακτος ὁ Νεοσκητιώτης, ἔκδοσις Ἱερὰ Καλύβη «Σύναξις Ἁγίων Αναργύρων», Νέα Σκήτη, Ἅγιον Ὅρος, σελ. 70-72. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.